

Entrevista a l'Àngel Jové

Àngel Jové és un artista lleidatà que si bé va començar la seva carrera com a pintor, després ha conreat d'altres gèneres i disciplines. Nascut a Lleida, Àngel Jové es dóna a conèixer com un dels integrants del Grup Cogul. Aquest era un col·lectiu de pintors que a mitjans dels anys 60 s'ajunten per donar un toc de modernitat i una nova empenta a la pintura lleidatana d'aleshores.

Juntament amb l'Albert Coma Estadella, eren els membres més joves del Grup Cogul, on també hi havia en Víctor Pérez Pallarès, Ernest Ibáñez Neach, el tarragari Jaume Minguell i l'Albert Vives. El Grup Cogul fou tot un revulsiu per a l'ambient artístic de l'època. Els seus membres van ser els primers que van mostrar obres abstractes a Lleida, allunyant-se de l'academicisme i de les aquarel·les paisatgístiques. Jové estudiava arquitectura, estudis que va deixar per dedicar-se completament a la pintura.

- Tens bons records del Grup Cogul?

- "La veritat és que tinc molts bons records, però a hores d'ara ja és una etapa de la meua vida superada. En aquests moments tots els que vàrem formar part del grup Cogul tenim molt poc contacte".

Però a mitjans dels anys seixanta, Lleida encara és una ciutat asfi-

L'Àngel Jové ha exposat, recentment, a la galeria d'en Sebastià Petit.

xiant, per això Àngel Jové, se'n va cap al cap i casal: Barcelona, on comença a ser un home conegut, perquè les seves realitzacions artístiques són les més avançades, conreant així el pop i l'art conceptual. "No vaig marxar per un afany de triomf, no em considero un artista d'èxit, la veritat és que sóc un home conegut en un cercle molt delimitat o reduït. No he oblidat Lleida, perquè estic vivint i treballant a cavall entre ambdues ciutats, a més jo no crec en un sol lloc per establir-se i crear". Es considera un artista universal i cosmopolita.

Jové, a Barcelona, s'ajunta amb una colla d'artistes que després seran força coneguts com és el cas de

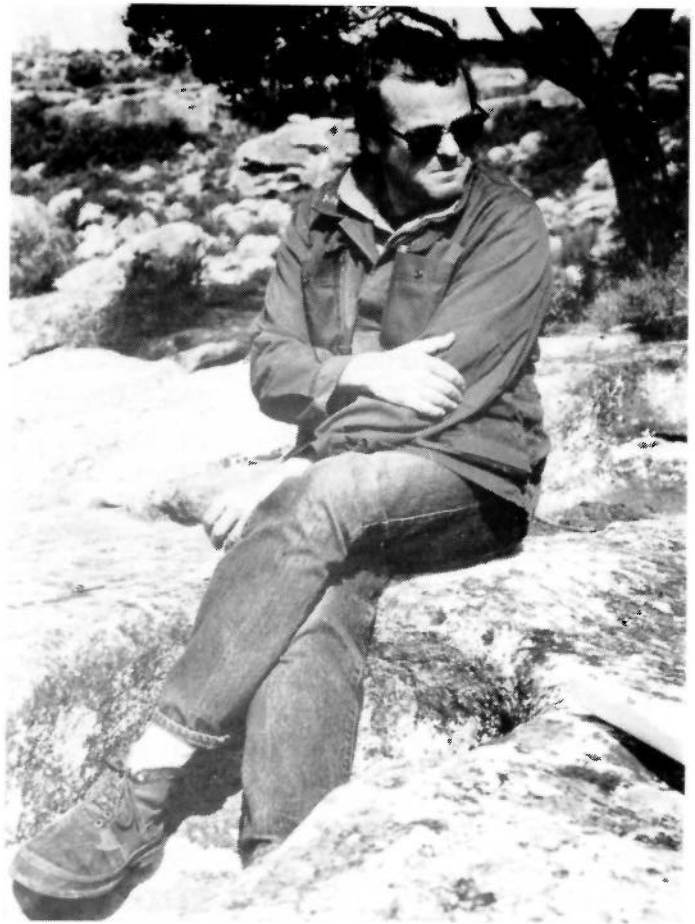
Sílvia Gubern, Jordi Galí, en Zush, o bé l'Antoni Llena, amb qui recentment ha fet una exposició a la galeria "Sebastià Petit".

Els seixanta i els setanta són anys importants per a Àngel Jové, doncs fa un considerable nombre d'exposicions, guanya premis i mencions, i a més practica el conceptual art, amb diferents "accions". Val a dir també que juntament amb Sílvvia Gubern, una companya de generació artística, és l'autor de la decoració de l'antiga sala barcelonina "Zelete" ubicada al carrer Plateria. "No he rebut cap altra proposta d'aquesta mena. Em va agradar molt fer-ho".

L'any 1978, Àngel Jové inicia la seva carrera d'actor amb la pel·lícula

L'Àngel Jové es dona a conèixer amb el Grup Cogul.

Barcelona ha estat, per a Jové, un sinònim de projecció.

"Bilbao" del conegut director de cinema Bigas Luna, on interpreta el paper d'un home obsès sexual, que s'enamora d'una prostituta, la segresta i després, sense voler, la mata. La seva relació amb el cinema va continuar de la mà del mateix director amb els films "Flint", "Caniche" i "Reborn", entre d'altres. "Fou una grata experiència, que no crec torni a repetir. Va ser una aventura més dins l'art, però jo ara continuo fent el què m'agrada i sé fer. No em considero un actor".

D'altra banda, Àngel Jové té una de les principals distincions de la pintura lleidatana, la Medalla Mo-

ra.

Coma Andy Warhol, a en Àngel Jové li encanta fer fotografies amb una càmera polaroid. -Mentres parlem li ensenya algunes de les imatges que ha fet amb la polaroid a en Sebastià Petit i a en Jaume Magre, que ens acompanyen en l'entrevista-. És una obsessió potser?.

- "Bé, jo no diria tant, m'agrada, senzillament, captar aquell instant i poder veure-ho amb tanta rapidesa", ens comenta l'artista.

- Sobre aquest tema, crec que estàs preparant una nova "sorpresa" amb la polaroid?.

- "Bé, es tracta de fer un llibre on

recollirem tot un seguit de fotografies dels veïns de la població d'Almatret. És a dir, farem una foto de cada un dels habitants d'Almatret acompanyants de l'objecte que més els hi agradi o amb el què més identificats s'hi sentin. La veritat és que encara està força verd, però és segur que es farà. Fins l'any que ve no començarem".

Un projecte original on s'intentaran treure conclusions antropològiques i artístiques. En definitiva, un bon experiment.

Roser Perera

Fotos: Lleonard Delshams - Diari Segre